

Công Chúa Bạch Tuyết Và Cô Bé Lọ Lem

Contents

Công Chúa Bạch Tuyết Và Cô Bé Lọ Lem	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5

Công Chúa Bạch Tuyết Và Cô Bé Lọ Lem

Giới thiệu

Phiên ngoại: Nhị thể tổ và tình địch Thể loại: đam mỹ, đoản văn Dựa vào hình tượng dân công của Trương Ngọc Văn, Lữ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cong-chua-bach-tuyet-va-co-be-lo-lem>

1. Chương 1

Dựa vào hình tượng dân công của Trương Ngọc Văn, Lục Thành đặt biệt danh cho cậu là “cô bé lọ lem”.

Cô bé lọ lem cảm giận không cam lòng yếu thế, đối với người đàn ông môi hồng răng trắng phơi nắng thể nào đều không đen đi, cũng không hề khách khí lấy một cái tên xinh đẹp, công chúa bạch tuyết.

Người đàn ông cười. “Công chúa bạch tuyết? Rất không tồi.”

Một ngày hạnh phúc của công chúa bạch tuyết và cô bé lọ lem, là bắt đầu từ trong căn nhà gỗ nhỏ ở châu Phi của Trương đại thiếu gia.

Chuyện làm cho cô bé lọ lem ghét nhất, chính là cùng làm diễn viên cổ tích, vậy bản thân mình vì sao lại bị công chúa bạch tuyết đặt ở dưới thân chứ?

Thái dương dần dần ló dạng.

Khí lạnh ở châu Phi thường biến mất khi mặt trời xuất hiện. Chỉ chốc lát sau, cô bé lọ lem đã bị nóng tỉnh.

“Fuck...” Chạm rãi mở to mắt, cảm giác mình chảy mồ hôi đầy người, cô bé lọ lem Trương đại thiếu gia muốn nhấc tay lên lau, lại phát hiện bản thân giờ phút này lại không thể động đậy.

Cậu lại giật giật tay trái, cuối cùng phát hiện một bàn tay không thuộc về mình đang phủ lên mu bàn tay bên trái, cùng cậu mười ngón đan xen.

Đồng thời, Trương đại thiếu gia nằm úp sấp tỉnh lại còn nhận ra nguyên nhân khó thở của mình.

Giờ phút này công chúa bạch tuyết của cậu đang trần truồng nằm sấp ở trên lưng cậu, nhiệt độ cơ thể nóng bỏng chạm vào nhiệt độ cơ thể của Trương đại thiếu gia cũng đang trần truồng, giao hòa cùng một chỗ, chỉ một thoáng đã biến thành hơi nóng dầm mĩ khắp căn phòng.

2. Chương 2

Nhưng đây cũng không phải nguyên nhân làm cho Trương đại thiếu gia tức giận.

Bởi vì động tác của Trương đại thiếu gia, người đàn ông trên người cũng thông thả tỉnh lại.

Khuôn mặt chôn ở giữa hõm vai Trương Ngọc Văn mang theo giọng mũi giật giật, một luồng hơi thở ấm áp dừng ở trên cần cổ của Trương đại thiếu gia, khiến cho Trương Ngọc Văn cảm thấy ngứa ngáy khuếch tán tới cả đầu.

“Tỉnh?”

Người đàn ông mở mắt, trong thanh âm mang theo vẻ buồn ngủ lưỡi biếng nông đậm.

Tay trái của anh thuận thế rút khỏi trong tay của Trương Ngọc Văn, nhưng trước khi Trương đại thiếu gia mở miệng, hai tay Lục Thành đã trực tiếp luồn vào trong chăn đơn của Trương Ngọc Văn, ôm cả người vào trong lòng ngực của mình.

Làm cho Trương đại thiếu gia vừa nóng lại giận.

“Fuck, Lục Thành cậu TM nóng hay không?!” Cô bé lọ lem bị giam cầm cả người, mắng.

Từ trước sao cậu lại không biết Lục Thành là người như vậy, một khi dính vào người, so với kẹo kéo còn lợi hại hơn.

“Bình thường a.” Công chúa bạch tuyết giống như mèo, lại phát ra giọng mũi lưỡi biếng thoải mái. Anh dùng mũi cọ cọ lên tai Trương đại thiếu gia. “Này, sao vậy ——”

Trương đại thiếu gia không kịp hỏi anh ta sao vậy cái gì, Lục Thành đang dán sát vào người cậu không hề khoảng cách liên giật giật.

Anh giật giật, thứ đang chôn sâu ở trong cơ thể Trương đại thiếu gia, cũng theo đó giật giật.

Đồng thời, Lục Thành tối mà tình chen chân vào ôm lấy đùi của Trương Ngọc Văn mát xa, liên tục đỉnh eo hai cái.

Chiến đấu hăng hái một đêm, hưng khí giờ phút này còn chôn ở trong dũng đạo nóng ướt, theo chuyển động mà đi vào nơi càng sâu.

Cảm giác nơi đang ngậm cắn thứ của mình dưới kích thích mà hưng hăng co rút lại, người đàn ông nhất thời thỏa mãn hít một hơi thật sâu.

“A, công chúa điện hạ, không cần dùng sức như thế a.”

“A —— cậu đi ra ngoài cho tôi ——”

Trương Ngọc Văn bị đâm vài cái liên tục làm khớp hàm run rẩy.

Cậu có thể tỉnh tường cảm giác được hưng khí thức tỉnh theo người, so với khi ngủ say lại cứng thêm vài phần, nó rung động, bắt đầu làm vận động quen thuộc ở trong cơ thể cậu.

Trương Ngọc Văn bị làm cho run rẩy cả người, vội vàng cắn môi.

Chơi đến quá nửa đêm, sáng sớm lại động dục, người này thật là người bình thường sao?

Không. Quan trọng là, chính cậu vào lúc nào bị Lục Thành làm cho ngất xỉu?

Cậu lại không hề có ấn tượng.

3. Chương 3

Ai biết tên khốn Lục Thành này rốt cuộc tra tấn cậu đến lúc nào, đến mức bây giờ làm cậu toàn thân khó chịu vừa độn vừa nặng.

Mà tên khốn Lục Thành này không chỉ lớn lên có khuôn mặt xinh đẹp, kỳ thực sức lực lớn đến khó tin.

Trương đại thiếu gia căn bản không hề có lực phản công.

Lúc này công chúa bạch tuyết không những không nghe theo mệnh lệnh, ngược lại còn khẽ cười một tiếng.

Ngón tay thon dài của Lục Thành bắt đầu từ cái bụng rắn chắc của Trương Ngọc Văn, thông thả, di chuyển lên phía trên.

Cuối cùng, cái tay kia dừng lại ở trước ngực của đối phương. Bắt đầu nhẹ nhàng mà hữu lực vuốt ve vòng quanh đầu vú. Cũng tăng tốc chuyển động ở hạ thân.

Vật thể đang đóng chiếm ở trong cơ thể Trương đại thiếu gia nhất thời lại trương lớn một vòng, nơi hai người gắn kết chặt chẽ bị kéo căng ra giống như đã tới cực hạn, rồi lại theo động tác không ngừng tăng nhanh của người đàn ông, mà lại bị kéo căng.

Rất nhanh, cái nơi lúc đầu căng trương biến thành tê dại, tê dại lại biến thành khát cầu mãnh liệt không thể bỏ khuyết.

Mồ hôi ướt sũng toàn thân, hai người đều giống như mới bước ra từ trong nước. Chân tay ướt đầm bám dính vào nhau.

Trong không khí tràn ngập khí nóng tình dục, giống như muốn làm bốc hơi cả người trong không gian huân tâm màu dục này.

Lục Thành ở sau lưng, ôm chặt lấy cô bé lợ lem ướt sũng của anh.

Đầu ngón tay phải của người đàn ông nắm lấy một đầu vú của Trương đại thiếu gia, giống như thưởng thức, không nhẹ không nặng lại không hề thả lỏng vuốt ve nó, khẽ gãi ở đỉnh, ấn xuống.

Cuối cùng làm cho Trương đại thiếu gia không thềm khống chế nữa, kêu ra tiếng.

“A —— Lục, Lục Thành ——”

Người bị đặt ở dưới thần chà đạp căng cứng thân thể, không tự giác kêu lên tên của người đàn ông.

Kêu xong, lý trí lại bay về một ít, làm cho cậu vừa thoải mái lại ảo não.

“Chuyện gì?” Người đàn ông nhéo nhéo vật nhỏ tròn tròn trong tay kia, ghé vào lỗ tai cậu cười khê: “Là rất thoải mái sao, thiếu gia?”

Một mặt vẫn như cũ không hề lơ lỏng đề lên cậu ra sức làm việc.

“Ồ —— thoải cái đầu quỷ nhà cậu, a Lục Thành ——”

Khi Trương Ngọc Văn đang chìm đắm trong ý loạn tình mê mà kêu ra tên của anh, hung khí sớm cứng rắn như thiết nhất thời lại càng thêm trương đau.

Lục Thành khó khăn kiểm chế cắn lên cổ Trương Ngọc Văn, ấn chặt cậu, liên tục đâm vài cái mới thả lỏng, nhẹ nhàng liếm ướt lỗ tai của cô bé lợ lem.

“Tôi ở đây, công chúa điện hạ.”

Lục Thành buông ra đầu vú bị anh đùa bỡn đến sưng phồng, tay lại trượt xuống phần eo của Trương Ngọc Văn, nâng cậu, kéo Trương Ngọc Văn nửa quỳ lên.

Anh nắm chặt thắt lưng của Trương Ngọc Văn, Trương đại thiếu gia bị bắt mở rộng chân, nửa nằm sấp ở trên giường.

4. Chương 4

Cảm giác cả thân trên cơ hồ dựng chống ngược lên, bị Lục Thành đâm từ trên xuống.

Nơi đang ngâm lấy tính khí của Lục Thành, còn hơn vừa rồi, càng thêm gắn kết chặt chẽ khăng khít, bị hành động không ngừng của đối phương bắt buộc mấp máy, rồi lại bị kéo căng thêm.

Trong phòng tràn đầy tiếng da thịt chạm vào nhau, còn có lẫn trong đó tiếng nước ma xát.

Trương đại thiếu gia bị đùa bỡn một đêm vốn không có tinh thần, giờ phút này tức thì bị Lục Thành làm cho ngoại trừ thở dốc, rốt cuộc không phát ra thêm thanh âm dư thừa nào nữa.

Quỳ nằm sấp đâm chọc một hồi, tay Lục Thành vòng qua nách Trương Ngọc Văn, ôm theo cậu đứng dậy, chống đỡ lấy cậu.

Hai người quỳ gối ở trên giường, một mặt đưa đẩy, Lục Thành kéo mặt Trương Ngọc Văn qua, hơi hơi cụp mắt, nhìn về mặt bị mình làm cho mê loạn không chịu nổi của đối phương.

Rồi sau đó hôn lên môi của cậu ta.

Anh cũng không biết vì sao mình lại yêu người này muốn chết, yêu đến mức ước gì mỗi giây mỗi phút đều muốn giam cầm cậu ta ở bên cạnh mình, yêu đến mức khi người này ở trước mắt anh, anh liền hận không thể vĩnh viễn làm cho cậu ta gắn kết cả thể xác lẫn tinh thần với mình.

Bọn họ một mặt hôn sâu, môi lưỡi giao chiến, hạ thân còn quấn chặt cùng một chỗ.

Lục Thành ôm lấy Trương Ngọc Văn hung hăng đâm chọc, giống như không thể thỏa mãn, làm cho đối phương thần trí mê say.

Hơi lạnh từ lúc nào đã tràn ngập căn phòng, hai người đều không có chú ý.

Ngày đã sáng.

“Ô, a ——”

Không biết khi nào, đã từ tư thế quỳ sấp, biến thành mặt đối mặt ôm nhau, ngồi ở trên giường đưa đẩy.

Trước ngực hai người dính đầy tinh dịch của Trương đại thiếu gia, khi thân thể kề sát nhau ma xát, bị xát đầy phía trước, làm cho quang cảnh xuân sắc dạt dào càng trở nên ám muội mà đậm mỹ.

Mà Lục Thành mới chỉ phát tiết có một lần hiển nhiên còn chưa thỏa mãn.

“Đủ, rồi ——”

Lần đầu tiên trong cuộc đời Trương Ngọc Văn bị làm đến không thể chống đỡ được, mà mở miệng với đối phương cầu xin tha thứ.

Nhưng người đàn ông đã bị tình dục bao phủ tâm trí căn bản không nghĩ tới việc buông tha cho cậu.

5. Chương 5

Lục Thành ôm lấy cô bé lọ lem của anh, làm cho cậu ngồi lên háng của mình, hai chân Trương đại thiếu gia ngoắc vào nhau ở phía sau anh, bị anh làm cho thở dốc không có quy luật, ngay cả tiếng kêu cũng trở nên khàn khàn.

Bởi vì tư thế mà sức nặng cả người Trương đại thiếu gia giống như đều tập trung ở chỗ giao nhau kia, do đó đi vào càng sâu, cảm giác lúc đưa đẩy mang đến càng thêm rõ ràng.

Lục Thành ôm lấy cậu, ngậm lấy đôi môi của Trương Ngọc Văn liếm mát, trêu đùa đầu lưỡi nóng ướt bởi vì không thể khép kín miệng mà vô cùng ngoan ngoãn của cậu ta, đảo quanh ở trong khoang miệng cậu ta, làm cho đầu óc Trương Ngọc Văn run lên.

Ngồi để đưa đẩy một hồi, Lục Thành mới nâng mông của Trương Ngọc Văn lên, làm cho cậu dán vào mình, ôm cậu cao lên một ít.

Một bên đầu vú đáng yêu trên ngực của Trương đại thiếu gia vừa lúc dừng ở bên môi Lục Thành, thế là anh khẽ nhếch miệng, ngậm lấy nó, liếm liếm, rồi sau đó dùng sức mút vào thật mạnh.

Trương đại thiếu gia nhất thời không thể kiềm chế kêu lên.

Lục Thành nâng người cậu, thông thả rút ra hung khí của mình, chỉ để lại đầu nắm ở trong động, không nhanh không chậm, hích hích vài cái ở cửa động sưng đỏ của cậu ta.

“Ồ ——” cảm giác trống rỗng truyền đến tứ chi trăm hài, phun khắp toàn thân Trương Ngọc Văn, “Cậu mẹ nó cho tôi —— a ——”

Chữ “động” vào lúc Lục Thành đột nhiên bỏ hai tay ở đầu vú của cậu ra, bị một cái đâm thật mạnh, liền rút cuộc không phát ra được.

Tính khí cứng rắn nóng bỏng, vào một khắc Trương Ngọc Văn ngồi xuống kia, đi vào chiều sâu trước nay chưa từng có.

Hai quả cầu ở phía dưới của Lục Thành, trong chuyển động liên tục không ngừng của anh, kề sát đè ép lên huyết khẩu, giống như đang muốn chen vào trong cơ thể của Trương Ngọc Văn.

“Ồ, từ bỏ, a ——” chiều sâu cùng lực đạo đáng sợ, tựa như tình yêu mãnh liệt đến muốn ăn sạch cậu vào bụng của người đàn ông.

Trương đại thiếu gia ngoài miệng kêu ngừng, lại không kim lòng được mà ôm Lục Thành càng chặt.

Cậu yêu anh ta muốn chết.

Cậu làm sao không muốn.

Tựa như trong rất nhiều năm, anh ta do ghét cậu mà làm như không thấy.

Mà cậu do hận anh ta mà luôn luôn khiêu khích.

Cậu hận anh ta thì anh ta cũng thế.

Cậu thương anh ta thì anh ta cũng thế.

Đây chẳng phải là thiên lý hồ đồ sao.

Cô bé lọ lem bị phá thành mảnh nhỏ mang theo tiếng kêu hỗn hển, lại bị Lục Thành nuốt vào miệng.

Hơi lạnh đến lại đi, mồ hôi cùng tinh dịch trên thân thể hai người, làm cho ga giường sớm đã hỗn loạn dính ướt.

Trương Ngọc Văn cuối cùng lại bị làm hôn mê bất tỉnh.

Đặt cậu lên trên giường, Lục Thành lại đâm chọc một hồi nữa, cuối cùng run mạnh một cái, đem nhiệt dịch đều bắn vào trong người Trương Ngọc Văn.

Anh ngã vào trên người Trương Ngọc Văn, ôm lấy cậu ở trong căn phòng nóng bức dâm loạn.

Trương đại thiếu gia mệt đến ngất đi nhắm chặt hai mắt, trên trán cậu ướt đẫm mồ hôi, mềm nhẹ bao trùm lên đôi môi đang hé ra.

Lục Thành hôn lên khuôn mặt của Trương Ngọc Văn, phủ xuống môi của cậu ta. Không biết vì sao di động rơi trên mặt đất đột nhiên vang lên.

Lục Thành hít sâu một hơi, rút khỏi thân thể của Trương Ngọc Văn.

Xuống giường nhất di động lên.

“Hôn lễ của hai người tôi đã tìm được một công ty không tồi để làm rồi. Tôi nói, cậu rút cuộc chuẩn bị đến bao giờ mới nói với cậu ta chuyện kết hôn?”

Công chúa bạch tuyết môi hồng răng trắng quay đầu lại, nhìn cô bé lọ lem đang chìm trong giấc ngủ say của mình.

Rồi sau đó anh mới nở nụ cười với điện thoại.

“Hiện tại, cậu đến đoán xem tôi là ai.”

The end.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cong-chua-bach-tuyet-va-co-be-lo-lem>